

ABHAZ'YANIN
ABHAZ'A
VERILISI

ABHAZYA'NIN ABHAZ'A YERİLİSİ

(ABHAZ HALK SÖYLENCELERİNDEN)

DERLEYEN VE YAYINA HAZIRLAYAN
ANZOR MUKBA

ABHAZCADAN ÇEVİRİ
OKTAY ÇKOTUA

Resimleyen: Anna SANGULIYA

Abhazya'nin abhaz'a verilişi.

Abhaz halk söylencelerinden. Derleyen ve yayına hazırlayan Anzor Mukba.
Sukhum 2009. – 24 g.

Abhazya Kafkas dağları ve ülkelerince oluŝturulan değerli bir yüzüğün pırlanta taŝı gibidir.

– Bu ülkenin sahibi olan Apsuwa'lar, yani Abhaz'lar onu Dünya'nın en güzel köŝesi kabul eder ve canlarından çok severler. Gerçekten de Allah'ın özenerek yarattığı bu cennet parçası, eskiden "Abhaz Denizi" olarak adlandırılan Karadeniz'in kıyısında, Asya ile Avrupa arasında, doğu ve batı kültürlerinin kucaklaŝtıđı bir coğrafyadadır. Bu kck vatan toprağında sayıca çok az olmalarına rağmen Apsuvaların tarihleri binlerce yıl öncesine dayanır.

Cennet köŝesi Abhazya için ŝairler, seyyahlar ve tarihçiler çok ŝeyler yazdılar ve söylediler, ancak bunların içinde en anlamlı olanı Tanrı'nın bu güzel vatana kendilerine nasıl verdiğine iliŝkin Abhazların anlattıkları binlerce yıllık hikayedir. İşte o hikaye...

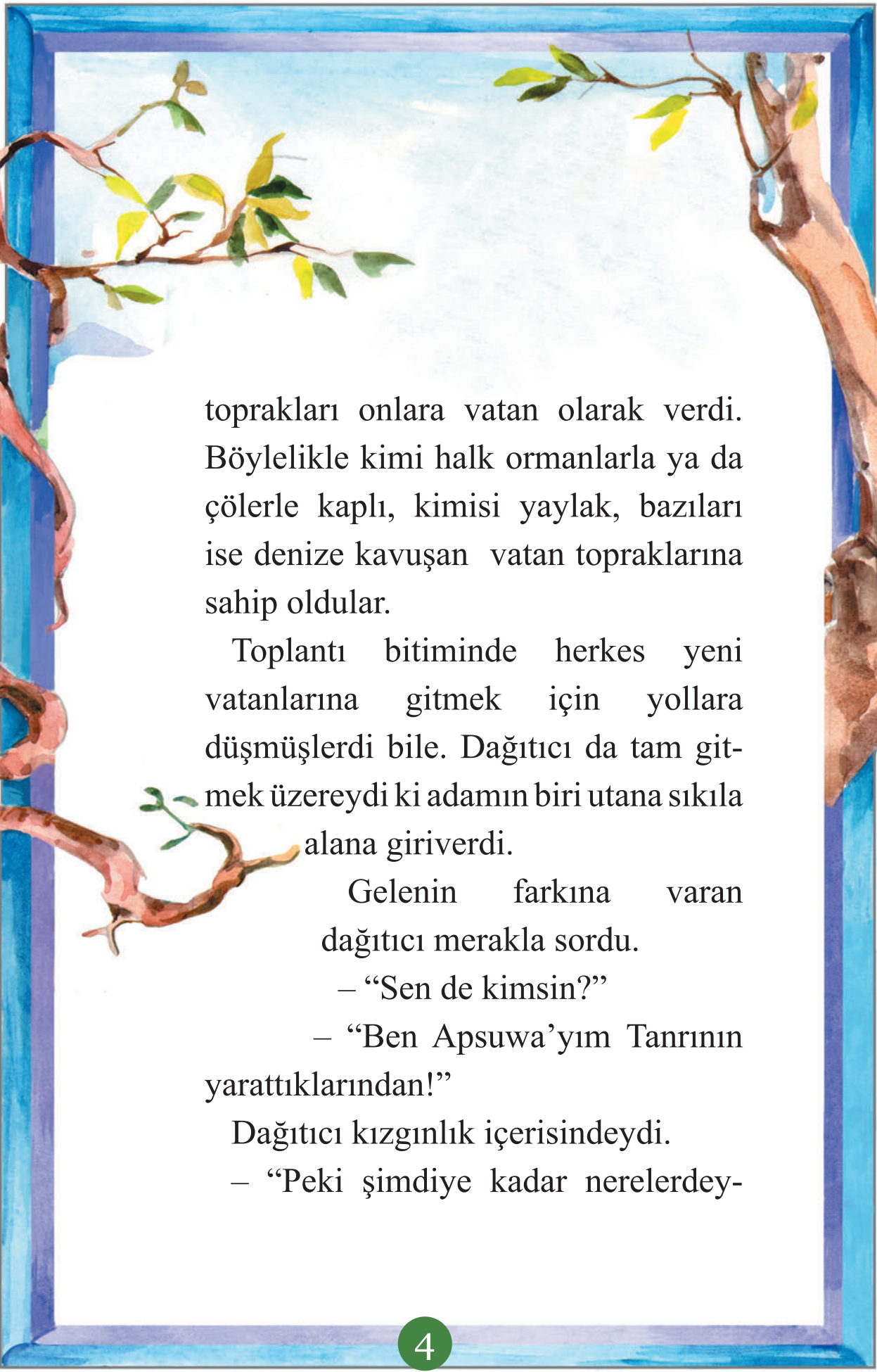
Anzor Mukba

T

anrının memuru olan dağıtıcı melek yeryüzüne indi ve kendisine verilen emir gereğince insanlarla ayrı ayrı konuştu.

Çok çok eskilerde bir bahar günü gerçekleşti bu olay. O gün, yerleri ve gökleri yaratan Yüce Tanrının memuru olan dağıtıcı melek yeryüzüne indi ve kendisine verilen emir gereğince insanları toplayarak hepsiyle ayrı ayrı konuştu. Onların huyunu-suyunu, örf-adetlerini iyice inceledikten sonra da her halk için layık gördüğü

toprakları onlara vatan olarak verdi. Böylelikle kimi halk ormanlarla ya da çöllerle kaplı, kimisi yaylak, bazıları ise denize kavuşan vatan topraklarına sahip oldular.

Toplantı bitiminde herkes yeni vatanlarına gitmek için yollara düşmüşlerdi bile. Dağıtıcı da tam gitmek üzereydi ki adamın biri utana sıkıla alana giriverdi.

Gelenin farkına varan dağıtıcı merakla sordu.

– “Sen de kimsin?”

– “Ben Apsuwa’yım Tanrının yarattıklarından!”

Dağıtıcı kızgınlık içerisindeydi.

– “Peki şimdiye kadar nerelerdey-

Dağıtıcı da tam gitmek üzereydi ki adamın biri utana sıkıla alana giriverdi.

din bakalım? Çağrılı
olduğunu bilmiyor
muydun?”

– “Elbette biliyordum efendim, ama
gelemezdim.”

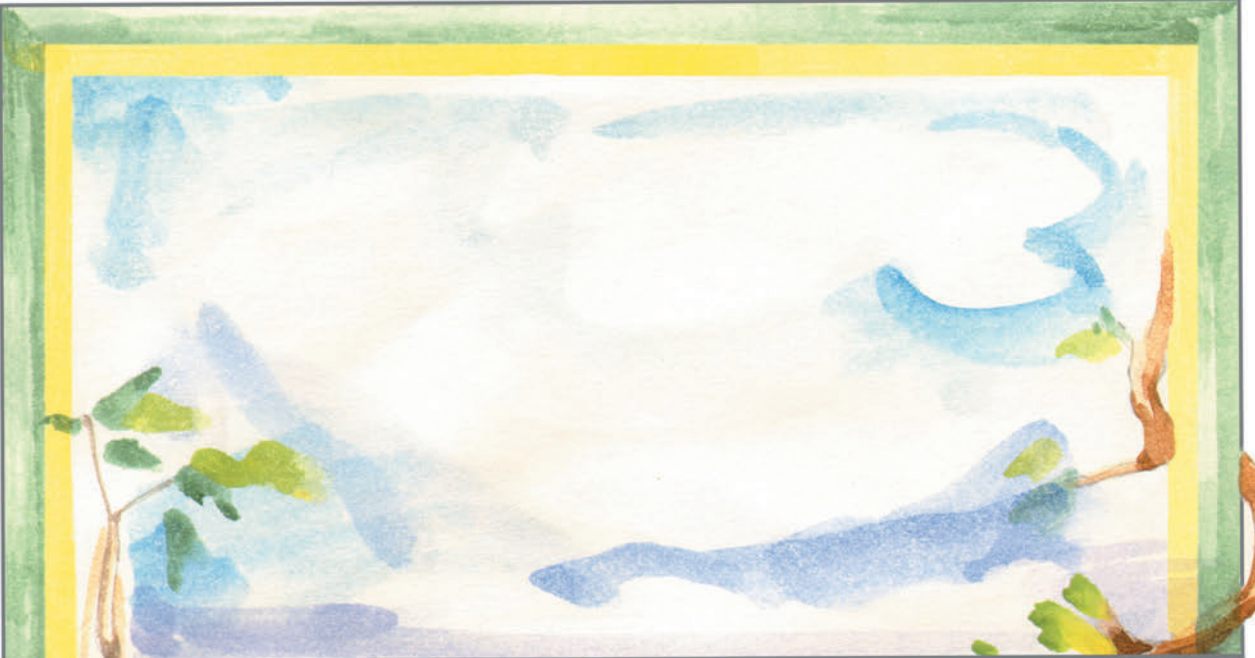
– “Nedenmiş o?”

– “Çünkü tam yola çıkmak üzereydim
ki bir Tanrı misafiri kapıma geldi.”

Dağıtıcı bu kez öfke içinde Abhaz’a
çıkıştı.

– “Sen önce çağrılı olduğun yere
gelseydin be adam! misafiri sonrada
ağırlayabilirdin.”

– “Bağışlayın efendim! Ama evime
gelen Tanrı misafirini yüzüstü bırakıp
buraya gelmem hiç yakışık olmazdı...”

“Bağışlayın efendim! Ama evime gelen Tanrı misafirini yüzüstü bırakıp buraya gelmem hiç yakışık olmazdı...”

Abhaz'ın son sözleri dağıtıcının uzun uzun düşünmesine neden oldu. Artık durumu anlamış gözüküyordu.

– “Halini anladım ve seni suçlamıyorum, ama yapacak bir şeyim de yok. Zira Tanrı'nın emri uyarınca tüm toprakları gelenlere dağıttım.”

Abhaz'ın üzüntüsü sonsuzdu, ama o yine de elinden geldiğince gizlemeye çalışıyordu.

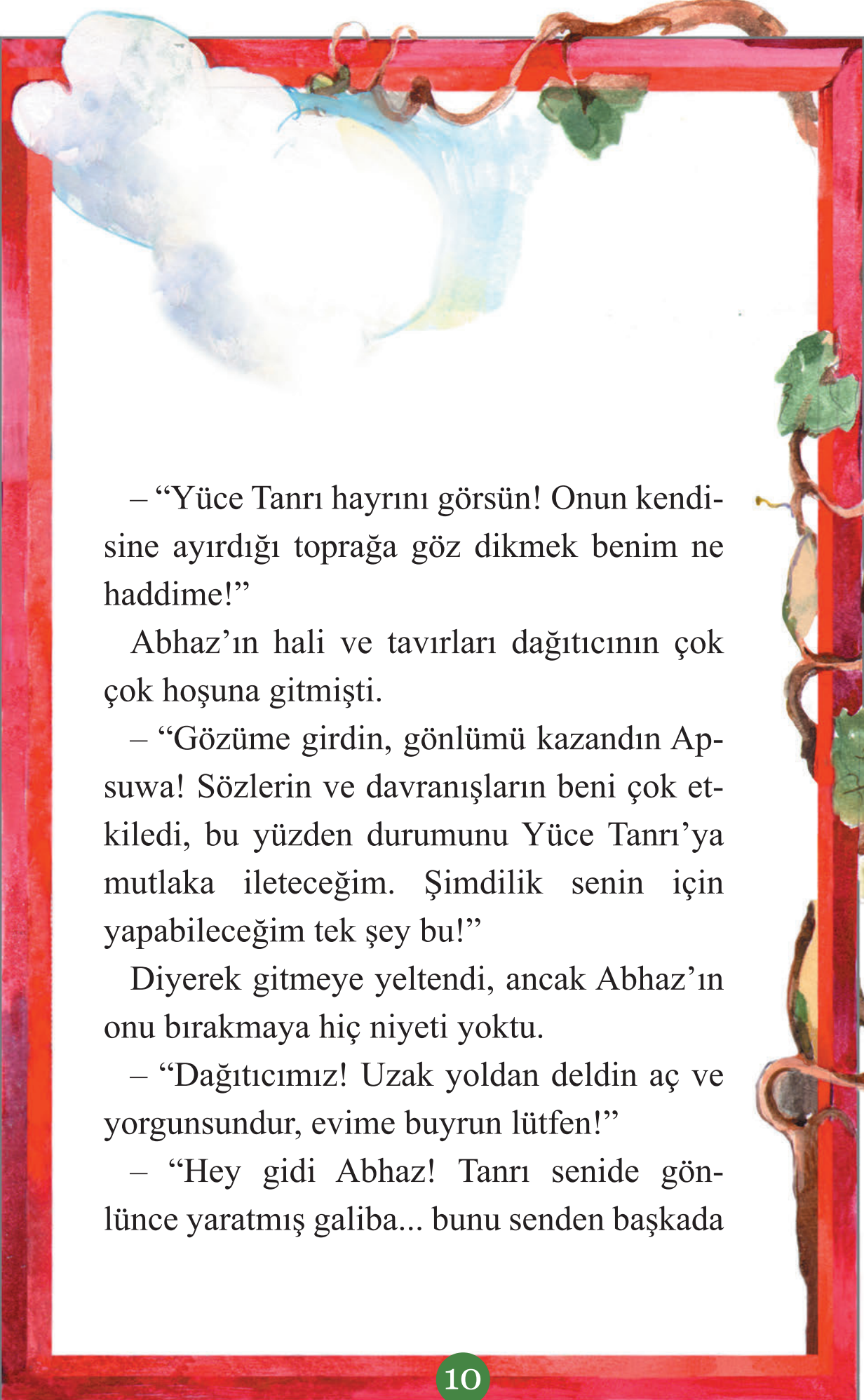
– “Dert etmeyin efendim! Mademki olan oldu ben de sahip olduğum küçük bahçeyle yetinirim.”

– “Aslında dağıtılmayan küçük bir ülke daha var. Ancak Tanrı burasını çok özel yaratıp kendisi için ayırmıştı...”

–“Aslında dağıtılmayan küçük bir ülke daha var. Ancak Tanrı burasını çok özel yaratıp kendisi için ayırmıştı...”

– “Yüce Tanrı hayrını görsün! Onun kendisine ayırdığı toprağa göz dikmek benim ne haddime!”

Abhaz’ın hali ve tavırları dağıtıcının çok çok hoşuna gitmişti.

– “Gözüme girdin, gönlümü kazandın Ap-suwa! Sözlerin ve davranışların beni çok etkiledi, bu yüzden durumunu Yüce Tanrı’ya mutlaka iletceğim. Şimdilik senin için yapabileceğim tek şey bu!”

Diyerek gitmeye yeltendi, ancak Abhaz’ın onu bırakmaya hiç niyeti yoktu.

– “Dağıtıcımız! Uzak yoldan deldin aç ve yorgunsundur, evime buyrun lütfen!”

– “Hey gidi Abhaz! Tanrı senide gönlünce yaratmış galiba... bunu senden başkada

–“Dağıtıcımız! Uzak yoldan deldin aç ve yorgunsundur, evime buyrun lütfen!”

düşünen olmadı zaten. Sağolasın! Bereketin artsın, şimdilik zamanım yok gelemiyorum, ama söz! Bu kış bitmeden evine misafir olacağım.”

Dağıtıcı gökyüzüne yükselince Abhaz’da küçük toprağına geri döndü. Günler hızla geçiyor, ilkbahardan sonra yaz ve sonbahar derken dağıtıcının geleceğini söylediği kış mevsimi kapıya dayanıveriyordu. Artık Abhaz her gün sofrası hazır durumda misafirini bekliyordu.

Ancak zaman hızla geçtiği halde dağıtıcı ortalarda gözükmediği için durumdan haberdar olan herkes çoktan Abhaz’ı iğnelemeye ve alaya almaya başlamışlardı bile.

– “Dağıtıcının birinin evine misafir

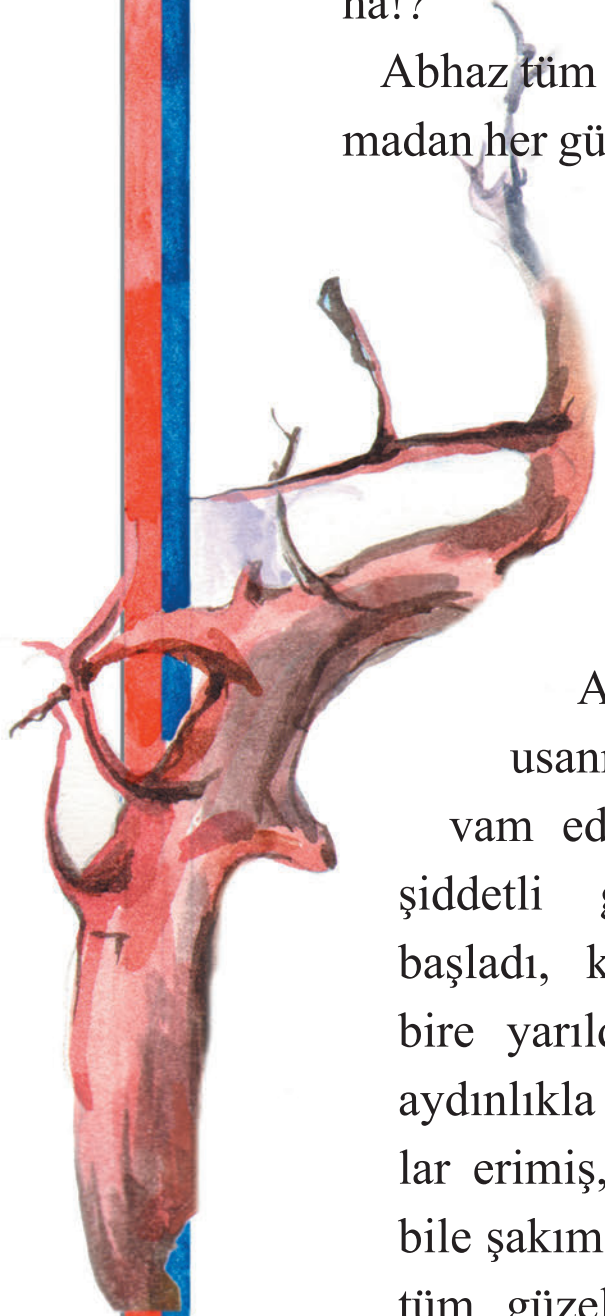
–Dağıtıcı gökyüzüne yükselince Abhaz'da
küçücük toprağına geri döndü.

olduğu nerede görölmüş ki? Hem de senin gibi vatani bile olamayan birine gelecekmiş ha!?”

Abhaz tüm bu iğnelemeleri dikkate bile almadan her gün misafirinun yolunu gözlemeyi sürdürdü.

O yıl kış çok sert geçiyordu, öylesine kar yağdığı her yer beyaz kesildi, nehirler dondu, kuşlar bile ötmeyi bıraktılar. Ama

Apsuwa hala bıkmadan usanmadan beklemeye devam ediyordu. Derken her yer şiddetli gürlemelerle sarsılmaya başladı, karanlık gökyüzü birden bire yarıldı ve güneş sıcacık bir aydınlıkla ortalığı kaplayıverdi. Karlar erimiş, nehirler akmaya, kuşlar bile şakımaya başlamıştı. Tabiat ana tüm güzelliğiyle tekrar canlanmış gibiydi.

–Ancak zaman hızla geçtiği halde dağıtıcı ortalarda gözüküyordu.

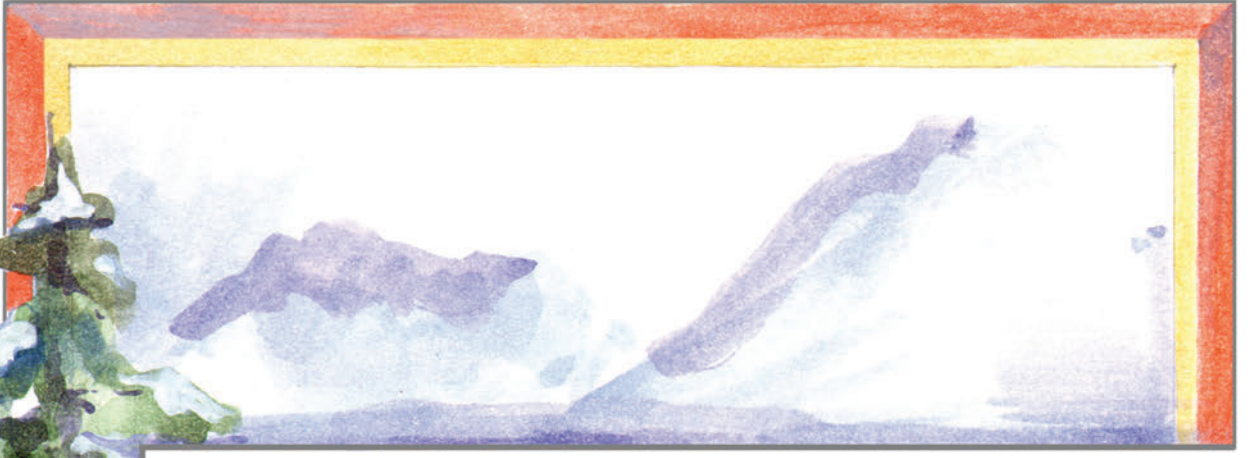
İnsanlar şaşkın ve meraklı bakışlarla olanı biteni izlemeye devam ederlerken gökyüzü dahada aydınlandı ve herkes dağıtıcının bir kez daha yeryüzüne gelmekte olduğunu gördü. “Acaba nereye gidecek? Ne yapacak?” Denirken o hiç acele etmeden inmeye devam etti ve sonrasında doğruca Abhaz’ın evine yöneldi.

– “Söz verdiğim gibi misafirliğe geldim! Durumunu da Tanrıya anlattım, o zamandan beri devamlı olarak seni izledi, gönlü senden yana hoş oldu, hatta tüm insanlar böyle olmalı diye bile düşündü...”

Abhaz duyduklarına inanamıyorcasına şaşkın şaşkında dağıtıcıyı dinliyordu.

– “Ulu Tanrı kendisi için ayırdığı toprağı sana bahşediyor!

–O yıl kış çok sert geçiyordu, öylesine kar yağdığı her yer bembeyaz kesildi, nehirler dondu

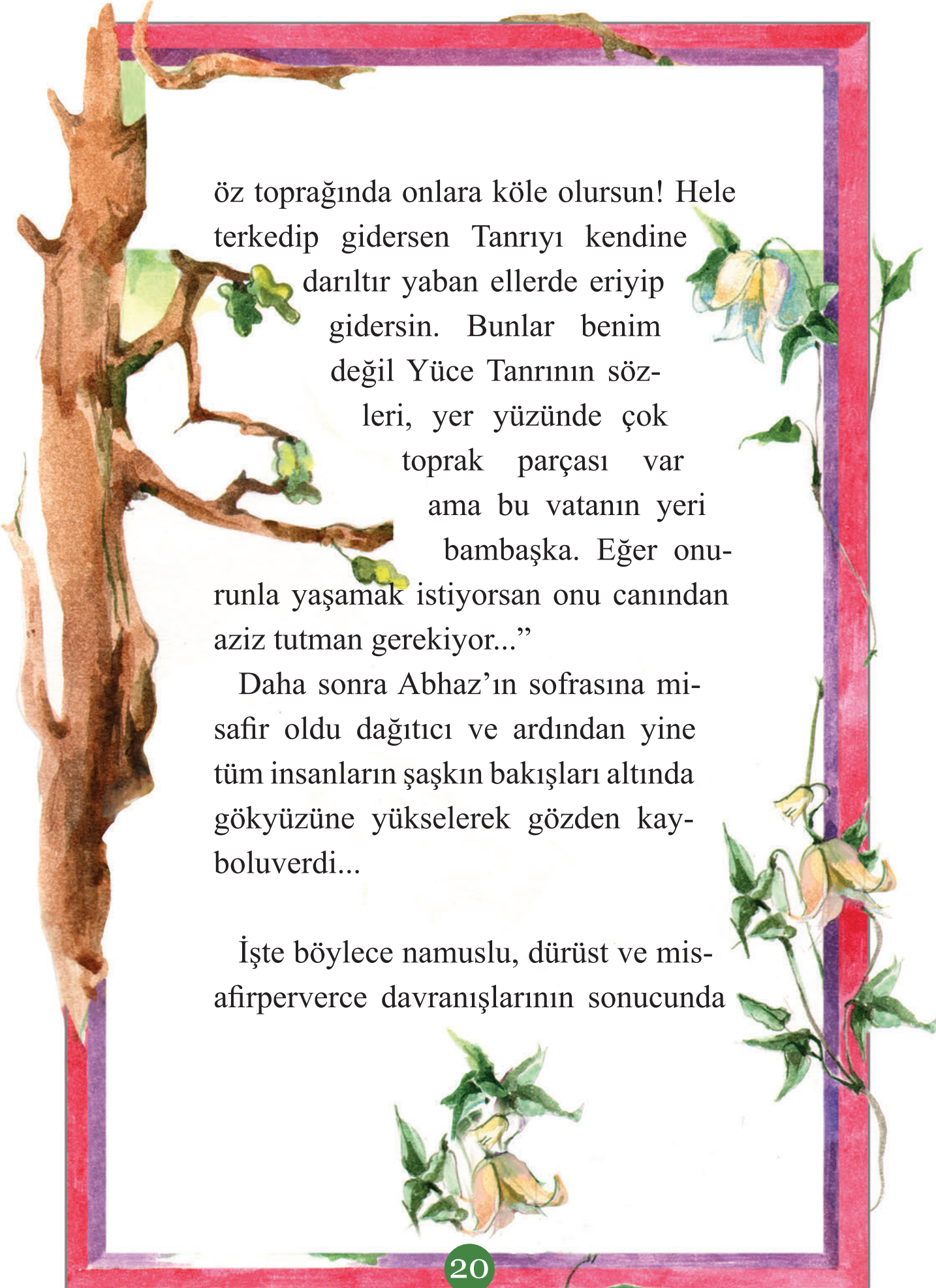
“Bu ÷lkede dağ, deniz, orman, göl, nehir, her Şey var. Burasının değerini bilse bilse ancak Abhaz bilir, öyleyse onun olsun!” diyor. Haydi hayrını gör!...”

– “Yerleri ve gökleri yaratan Yüce Tanrı kendisi için ayırdığı toprakları bana veriyorsa ben de ona ebediyen minnettar olur ve vatanıma gözüm gibi bakarım. Bu kararından dolayı asla piŐman olmayacak!” Diyen Abhaz’ın eli ayağına dolanmıŐ gibiydi.

– “Ancak seni uyarıyorum!.. Böylesine güzel bir yere herkes sahip olmak isteyecektir, bu yüzden onu korumak çok zorlu olacak, ama koruyup kolladığın sürece de sana ve soyuna hep mutluluk ve bereket sağacak. Eğer başkalarına kaptırırsan

-Gökyüzü dahada aydınlandı ve herkes dağıtıcının bir kez daha yeryüzüne gelmekte olduğunu gördü

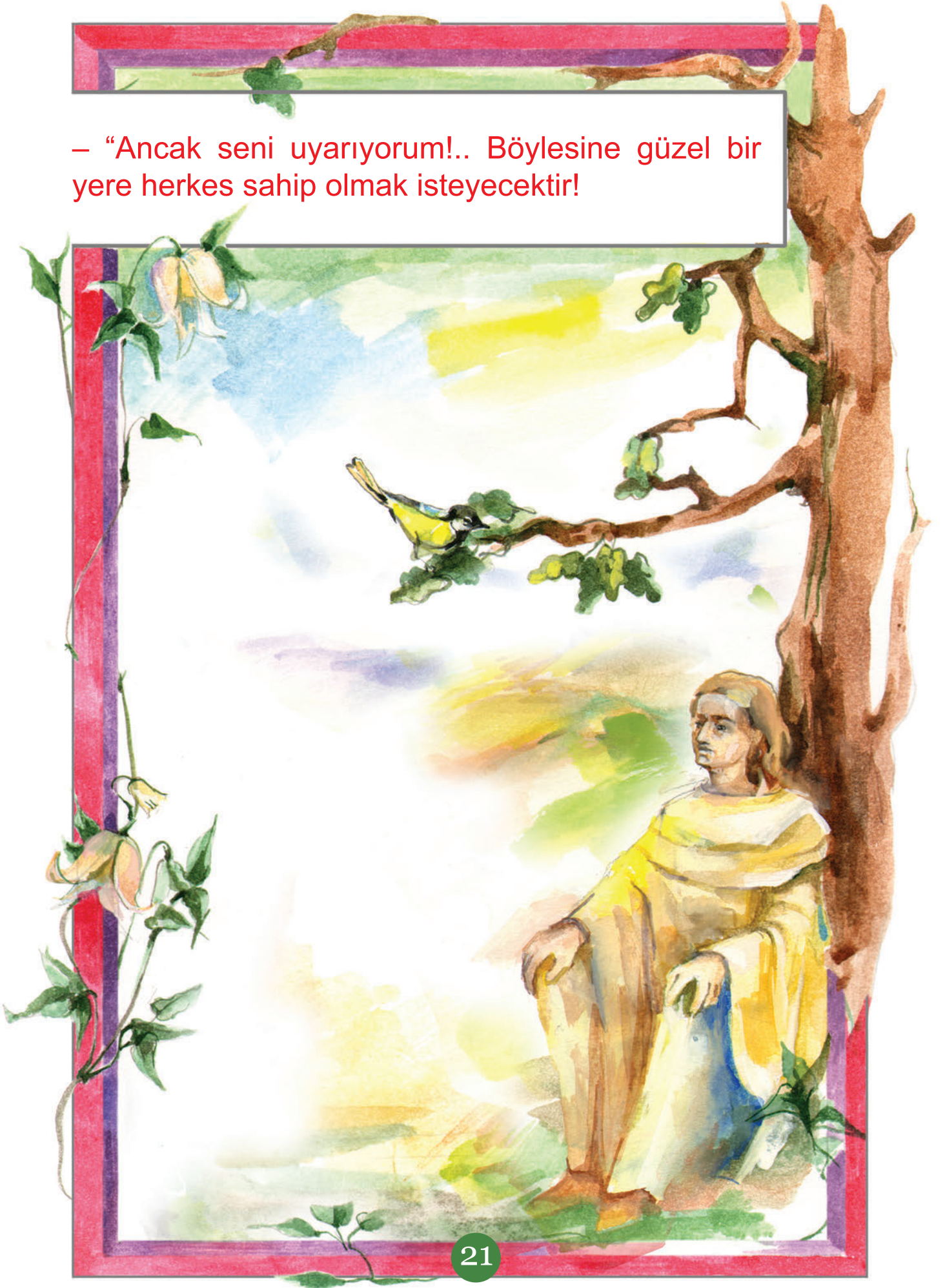

öz toprağında onlara köle olursun! Hele terkedip gidersen Tanrıyı kendine darıltır yaban ellerde eriyip gidersin. Bunlar benim değil Yüce Tanrının sözleri, yer yüzünde çok toprak parçası var ama bu vatanın yeri bambaşka. Eğer onunla yaşamak istiyorsan onu canından aziz tutman gerekiyor...”

Daha sonra Abhaz’ın sofrasına misafir oldu dağıtıcı ve ardından yine tüm insanların şaşkın bakışları altında gökyüzüne yükselerek gözden kayboluverdi...

İşte böylece namuslu, dürüst ve misafirperverce davranışlarının sonucunda

– “Ancak seni uyarıyorum!.. Böylesine güzel bir yere herkes sahip olmak isteyecektir!”

–Yer yüzünde çok toprak parçası var
ama bu vatanın yeri bambaşka

Tanrı, kendisi için yaratmış
olduğu bu cennet köşesini
Apsuwa'ya vatan olarak
vermiş oldu.

O günden beri Apsuwa'lar
Tanrı'nın sözüne harfiyen uy-
dular, bu güzel yere de APSNI
adını verdiler ve APSUWARA
diye adlandırdıkları örf-adetleri
ve örnek kültürleriyle binlerce
yıldır yaşayageldiler. Topraklarına da

–Topraklarına da gerektiğinde can vererek, kan dökerek sahip çıktılar

gerektiğinde can vererek, kan dökerek sahip çıktılar ve Tanrıya asla mahcup olmadılar.

Apsuwa'lar bundan böyle nereden olursa olsunlar güzel vatanlarını ebediyen korumaya hep yeminliler.

ABHAZYA'NIN ABHAZ'A VERİLİŞİ

(Abhaz halk söylencelerinden)

Derleyen ve yayına hazırlayan
Anzor Mukba

Abhazcadan çeviri
Oktay Çkotua

АПСУА АПСНЫ ШИАНАРШЬАЗ

Апсуа жәлар рхәамта

Акьыщхь иазирхиеит
Анзор Мықәба

Атыркәшәахь еиҗеигеит
Октаи Чкотуа

Bilgisayar tasarımı: **Adamur Berenci**

Формат 60x84/8. Тираж 2000. Физ. печ. лист 3. Усл. печ. лист 2,8. Заказ № 415.

Отпечатано в ГПП "Дом печати", г. Сухум, ул. Эшба, 168.